

мощны рѣцѣ земничный прозорецъ, искрѣща го и ся изгубва въ дымъ-тъ.

Тамъ едвамъ що баща и майка бѣхъ сполучили да ся проврѣтъ изъ полузапалены-тѣ грѣды, въ сящо время и непознатый, като ся водеше отъ гласове-тѣ имъ, сполучи да улови Станка и безъ да знае, че е тя, захвърля я вѣнь отъ прозорца. Станка като ся намѣри отвѣнь пламака затече ся да бѣга безъ да знае на кждѣ. Отъ мръчинъ тя неможеше да заблѣжи що има напрѣдѣ й, силно ся припѣна на дървотника, удари ся и отъ болѣсть съ гласъ выкна. Нейный выкъ ѣ прѣдаде. Нѣколко разбойницы, кои неж търсяхъ, зачухъ гласъ-тъ й и долѣтяхъ при неж. Станка ся вече прѣдаваше въ злодѣйскы рѣцѣ; буенъ пламъкъ, кой ся заведнѣжъ дигна отъ едно кюше озари нейно-то блѣдно лицѣ.

—Тука, тука! Станка е тукъ, выкахъ грабители-тѣ.

Отчаянъ кликъ Станкынъ за помощь напѣлни сичко по двора пространство. Майчина любовь прѣвари сичкы-тѣ; тя зачюва дѣщинъ си гласъ, впуска ся, и като львица, хвърга ся отгоръ дѣщеря си съ растрепераны рѣцѣ ся пригрѣща въ нейнъ-тѣ тѣнкъ снагъ. Нъ ето единъ Татаринъ дига немилостиво отъ кръвь напоенъ остъръ ятаганъ и разсичя злочестъ-тѣ на двѣ половины.